

Arnøy Laks AS

9194 LAUKSLETTA

Adm.enhet: Kyst- og havbruksavdelingen

Saksbehandler: Thorsen/Røyrane-Løtvedt

Telefon: 92060547/45281574

Vår referanse: 17/6284

Deres
referanse:

Dato: 03.08.2018

Att:

Håvard Høgstad

Arnøy Laks AS 994613405 - Avslag på søknad om utviklingstillatelse

Fiskeridirektoratet viser til søknad fra Arnøy Laks AS om fire utviklingstillatelse til konseptet Aquashield. Søknaden ble mottatt hos Fiskeridirektoratet den 2. mai 2017.

Konseptet

Konseptet er i hovedsak basert på et konvensjonelt akvakulturanlegg som skal ha en integrert ferskvannslense i fortøyningsystemet, med et skjørt på to meters dybde som skal holde på ferskvann. Ferskvannslensen skal omkranse lokaliteten og blir i søknaden beskrevet som en hybrid av en merd og en klassisk oljelense.

Søker opplyser at målet med deres konsept er å etablere et produksjonsmiljø på lokalitetsnivå med mest mulig lik saltholdighetsgradient som den som oppstår i et naturlig fjordmiljø med ferskvannsavrenning. Konseptet skal med et slikt produksjonsmiljø hindre påslag av de infektive stadiene av lakselus ved kontinuerlig tilførsel av ferskvann. Hensikten er å forebygge lusepåslag fremfor behandling.

Søker skriver videre at teknologien vil redusere risikoen for rømming ved å etablere en barriere rundt anlegget som beskytter mot drivgods og påkjørsler. Søker hevder også at konseptet vil innebære at man trenger mindre utstyr og færre driftsoperasjoner.

Konstruksjon og tekniske løsninger

Konseptet skal ifølge søker kombinere teknologi og kompetanse fra havbruk, offshore og vannkraft. Anlegget består av tolv merder med spissposenøter som har en omkrets på 140 meter. Disse er plassert i en fortøyningsramme med bur på 90 m x 90 m. Rammen utgjør et

areal på 97200 m². I tillegg skal en ferskvannslense med et skjørt på to meters dybde integreres i fortøyningssystemet slik at den omringer hele lokaliteten.

Ferskvannslensen skal være en hybrid av en klassisk oljelense og en merd. Den vil bestå av et oppdriftslegeme (fribord) i form av tre PE-flyterør med rekkverk og en lenseduk som skal fungere som et skjørt festet på undersiden. PE-fribordet må kunne flekse sideveis for å holde stabilitet. Dette ivaretas med lengdeutvidelsesmuffer på siderør og topprør slik at fribordskonstruksjonen kan flekse rundt senterrøret. Lensens teoretiske utstrekning vil ha et areal på 104500 m². Skjørtet består av en oljelensduk med en strekkstyrke på ca 14 tonn per breddemeter duk og skal ha en rivestyrke på 200 kg ifølge søker. Skjørtet vil også ha bunnstrekk og ballastering. Fôrslanger fra fôrflåten legges over lensen og forankres slik at disse ikke medfører gnag eller fare for brudd på lense eller slange.

Det er behov for å komme til merdene med arbeidsbåt og brønnbåt for å røkte, ta ut dødfisk, vedlikehold o.l. Røktebåten skal kunne gå mot og ligge inntil lensen.

Av opprinnelig søknad fremkommer det at det skal etableres to porter på hver kortside, en for arbeidsbåter og en større port for brønnbåter. Kortendene av innhegningen skal bestå av modifisert tradisjonell offshore oljelenseteknologi med duk (luftfylt) som oppdriftslegeme. Porter til arbeidsbåt utformes slik at de tvinges ned når båten skal innenfor lensen. Porter til brønnbåt skal ha en lengde på 20 meter og dybde på 20 meter. Disse skal utformes slik at de kan senkes og heves ved hjelp av fylling av enten vann eller luft i kombinasjon med riktig ballastering. Ekstra fortøyning i portene må til for å opprettholde lensens fasong. Lensene skal vaskes med egen selvgående vaskerobot. Søker opplyser om at det også har vært vurdert en løsning der man unngår de store portene til brønnbåt der ferskvannslensen i stedet plasseres på innsiden av rammefortøyningen. Ankomst med brønnbåt håndteres da ved at lensen vinsjes inn til merden. Dette alternativet skal vurderes nærmere i fase 1 i prosjektet. Lensen skal festes til forankringssystemet ca 5 meter fra utsiden av rammebøyene. Økte belastninger på fortøyning fra lensen skal reflekteres i fortøyningsanalyser.

I ettersendt informasjon fra søker den 28. april 2018 opplyses det at søker skal bruke «hybridmerdkonseptet» rundt hele anlegget og lensen i stedet skal legges på innsiden av rammefortøyningen. I begge endene av anlegget skal det være separate fortøyninger med forstrekk og hanefot som holder endebuene til lensen i strek. Fortøyningslinen skal gå via en flytepontong og haneføtter er innfestet i bunnstrekket på utsiden av portene. Det skal være en port i hver ende i stedet for to. Portene er i midten av endebuene hvor rekkverket er fjernet fra flyteelementet slik at arbeidsbåter skal komme over. Brønnbåter skal fortøyes på utsiden av lensen. Fortøyningene skal ta høyde for disse ekstra belastningene. Fortøyningssystemet baserer seg på et konvensjonelt velprøvd rammefortøyningsystem som er modifisert for å tilpasse seg vannlensen.

I prosjektperioden skal søker ha to fullskala produksjonssykluser. I den første produksjonssyklusen skal det anvendes en lense som er konstruert etter samme prinsipper

som en oljelense. Lensen vil være kontinuerlig luftfylt. For å unngå tap av ferskvann ved en punktering deles fribordet inn i kammer på omtrent 5 meters lengde. Søker skriver at det antas at fribordet har en diameter på mellom 600 mm og 800 mm. Skjørtet på lensen skal ha en dybde på 2 meter som søker anser som tilstrekkelig for å danne et ferskvannslag. Grunnen til at det i første fase skal brukes en oljelense oppgir søker til å være at det allerede eksisterer erfaringer med den, og at det er sannsynlig at den vil fungere i testøyemed for ferskvann, men at et anlegg som blir utsatt for miljøkrefter på en typisk lokalitet bør bygges av andre materialer enn duk. Bakgrunnen for valg av PE- rør som oppdriftslegeme opplyser søker er beregninger og den lange erfaringen som foreligger fra næringen mht. PE-rør.

Fisk og lus skal ha et overvåkingsprogram som vil inneholde produktivitet/prestasjonsmål, fiskevelferd, kjønnsmodningsgrad, adferd hos fisk og forekomst av lus. Det skal investeres i utvikling av et verktøy (programvare) for oppdretteren som skal forutsi hvordan ferskvannslaget oppfører seg som funksjon av ytre påvirkninger. Ferskvannstilførselen til de ulike delarealene skal kunne styres for best mulig effekt mot lakselus over hele arealet. Omfattende data skal innhentes fra måleprogram av ferskvannsjiktet og de ytre laster som anlegget utsettes for. Måleinstrumenter vil bli plassert på bunnrammen. Strøm og dataoverføring vil besørges via kabler fra fôringsflåten. For å undersøke stabiliteten til ferskvannslaget er det etablert 9 målestasjoner som blir plassert på bunnrammen inne i anlegget. Disse skal måle salinitet, oksygen og turbulens samtidig med strømhastighet og turbiditet. Utenfor anlegget skal det etableres tre stasjoner for å kartlegge innkommende miljølaster. Her skal strømhastighet, salinitet, bølgehøyde og turbulens registreres. På flåten skal det settes opp en værstasjon for å registrere vind i 10 meters høyde.

Vannforsyning vil være tilgjengelig fra nærliggende vassdrag hvor det vil legges en sjøledning med lodd frem til anleggsområdet for så å stige til overflaten. Ledningen skal forankres i egen flåte i sentrum av anlegget. Fra denne skal vannet distribueres i hver enkelt merd med PE – rør Ø100-Ø125mm. Dette skal gjøres sammen med fôringsrør til sentrum av hver enkelt merd. Vannforsyningen i hver enkelt merd skal styres basert på målinger og modeller som viser ferskvannslagets tykkelse fordelt over arealet. Løsningen innebærer behov for kontinuerlig ferskvann til lokaliteten i sommerhalvåret. Søker skriver at det vil ta 48 dager å oppnå et 2 meter tykt ferskvannslag og det er antatt et tap av ferskvann som følge av strøm og vind på 2,5 % daglig. Portene for adkomst med arbeidsbåt vil ha innvirkning på ferskvannstapet. I følge søker er det ukjent hvor mye det vil påvirke ferskvannslaget.

Videre skriver søker at *«det er åpenbart at ferskvannslaget og salinitetsgradienten til sjøvann vil variere i tykkelse over arealet med ulike vind- og strømretninger. Hypotesen for virkningen av konseptet, er likevel at det er det osmotiske stresset som ferskvann og brakkvann påfører luselarver over tid som vil hindre påslag, på samme måte som i en fjord»*. Vanninntak i elven skal etableres med konvensjonell inntakskum som det gjøres i vannverk- og vannkraftanlegg.

I produksjonssyklusens vintersesong hvor det er lavere forekomst av lakselus, vil lensen kunne tas opp for modifisering og vedlikehold.

Regelverk

Bestemmelser om utviklingstillatelser og hjemmel for tildeling finnes i forskrift om tillatelse til akvakultur med laks, ørret og regnbueørret (laksetildelingsforskriften) kapittel 5:

§ 22. Særlige formål

(..)

Akvakultur av matfisk til utvikling skal bidra til å utvikle teknologi som kommer akvakulturnæringen til gode.

§ 23. Generelle vilkår for tildeling og fornyelse

Fiskeridirektoratet kan gi tillatelse til og fornyelse av tillatelse til akvakultur av matfisk til særlige formål etter en faglig vurdering. (..)

§ 23b. Særskilte tildelingsvilkår for tillatelse til utvikling

Søker kan få tildelt tillatelse til akvakultur av matfisk til prosjekter som kan bidra til å utvikle teknologi og som innebærer betydelig innovasjon og betydelige investeringer. Formålet er å legge til rette for at ny kunnskap, eksisterende kunnskap fra forskning eller praktisk erfaring kan brukes til å utvikle teknologi som kan bidra til å løse en eller flere av miljø- og arealutfordringene som akvakulturnæringen står overfor, blant annet ved konstruksjon av prototyper og testanlegg, industriell design, utstyrsinstallasjon og fullskala prøveproduksjon.

Utviklingsarbeidet skal skille seg vesentlig fra tidligere kunnskap og teknologi på akvakulturområdet som er i alminnelig kommersiell bruk og kan ikke bare være en naturlig videreføring av det som er benyttet tidligere (..)

Fiskeridirektoratets vurdering

I tråd med praksis som ble innført 15. juli 2017 har søker i e-post 5. april 2018 fått varsel om at saken ble tatt opp til behandling og at eventuell supplerende informasjon kunne sendes inn innen tre uker. Fiskeridirektoratet vurderer at søknaden er tilstrekkelig opplyst til å kunne tas til behandling, jf. forvaltningsloven § 17.

Avgjørelsen av om det skal innvilges utviklingstillatelser bygger på en skjønnsmessig, faglig vurdering, jf. bestemmelsene gjengitt ovenfor. Det følger av retningslinjene for behandling av søknader om utviklingstillatelse at det er opp til forvaltningens skjønn å vurdere prosjektet og om kriteriene for tildeling er oppfylt. Søker har ikke rettskrav på å få tildelt utviklingstillatelse selv om prosjektet innebærer betydelige investeringer og betydelig innovasjon. Det stilles strenge krav for å få tildelt utviklingstillatelser og listen for å få slik tillatelse ligger høyt.

Formålet med ordningen

Utviklingstillatelsene skal legge til rette for utvikling av teknologi som kan bidra til å løse en eller flere av miljø- og arealutfordringene som akvakulturnæringen står overfor. Ifølge retningslinjene for behandling av søknader om utviklingstillatelser vil dette blant annet kunne dreie seg om utvikling av oppdrettsanlegg som kan brukes lengre til havs og innerst i fjorder. Begrunnelsen er at dette kan bidra til at tidligere uegnede arealer kan benyttes til oppdrett og at arealutnyttelsen i kystsonen totalt sett kan bli mer effektiv.

Konseptet innebærer ifølge søker behov for kontinuerlig tilførsel av ferskvann til lokaliteten i sommerhalvåret. Det er valgt å hente vann fra nærliggende, mindre vassdrag uten anadrom fisk. Søker har inngått avtale om uttak av vann fra Mettengelva, og er gitt anledning til å etablere vannuttak og anlegge vannledning. Når det gjelder arealutfordringer vil ferskvannslensen gjøre at det opptas et større areal enn et konvensjonelt anlegg. Det vil i tillegg være begrensninger på hvor et slikt anlegg kan plasseres da det må ligge i nærheten av et egnet vassdrag for å ha ferskvannstilgang.

Fiskeridirektoratet finner på bakgrunn av dette at konseptet ikke er egnet til å løse næringens arealutfordringer.

Målet med konseptet er å hindre påslag av de infektive stadiene av lakselus ved hjelp av et ferskvannsløkk på lokalitetsnivå. Fiskeridirektoratet er enig i at dette potensielt kan virke forebyggende mot lusepåslag gitt at konseptet fungerer som søker skisserer, men ikke eliminere det. Skjørtet har kun en dybde på 2 meter og både laksen og lakselus beveger seg som kjent dypere. Med en antatt tap av ferskvann på 2,5 % per dag blir det lite utskiftning av ferskvannsløkket. Søker har ikke gjort noen betraktninger om behov for ekstra oksygen tilført til ferskvannsløkket.

Det er kjent at de fleste rømningshendelser skyldes operasjonelle årsaker. Søker hevder at rømningsfaren vil reduseres grunnet færre driftsoperasjoner og mindre lusekontrollerende utstyr. Videre mener søker at lensen vil danne en barriere mot ytre påkjenninger som drivgods og lignende. Gitt at konseptet gir den effekten søker beskriver vil lusebehandling kunne reduseres og således redusere faren for rømming, men ikke utelukke den. I daglig drift er det behov for å komme innenfor lensen for å kunne røkte, ta ut dødfisk, drive vedlikehold osv. Arbeidsbåter skal gå innenfor ferskvannslensen som gjør at disse fartøyene har et mer begrenset området å ferdes på og vil i tillegg utgjøre en risiko for lensen og ferskvannsløkket.

Fiskeridirektoratet finner at konseptet i begrenset grad vil kunne bidra til å løse utfordringene med lus og rømming. Fiskeridirektoratet har under tvil kommet til at konseptet faller innenfor formålet med ordningen.

Betydelig innovasjon

Søker kan få tildelt utviklingstillatelse til akvakultur av matfisk til prosjekter som kan bidra til å utvikle teknologi og som blant annet innebærer betydelig innovasjon. Ifølge retningslinjene¹ vil hva som skal anses som betydelig innovasjon være en skjønsmessig vurdering. Direktoratet tar utgangspunkt i definisjonen av hva som er utviklingsarbeid og vurderer om det konkrete prosjektet kan innebære tilstrekkelig innovasjon.

Retningslinjene viser til Statistisk sentralbyrå sin definisjon som definerer utviklingsarbeid som «...systematisk virksomhet som anvender eksisterende kunnskap fra forskning eller praktisk erfaring, og som er rettet mot: å framstille nye eller vesentlig forbedrede materialer, produkter eller innretninger.» Med utgangspunkt i denne definisjonen og presiseringen i retningslinjene stilles det krav om at innovasjonen innebærer ny eller vesentlig forbedret produksjonsteknologi. Det stilles også krav om at innovasjonen er «betydelig».

Hovedkriteriene for utviklingsarbeid er at det skal inneholde et nyhetselement, og at det er knyttet en viss form for usikkerhet til resultatet. Fiskeridirektoratet må vurdere hvorvidt konseptet kan sammenlignes med eksisterende teknologi, hva som eventuelt er forskjellig fra nærmeste sammenligningsgrunnlag, og i hvilken grad dette påvirker usikkerheten i resultatet og innovasjonspotensialet. For at noe skal kunne betegnes som innovasjon må det videre kunne sannsynliggjøres at teknologien kan realiseres.

Søker hevder at «(i)nnovasjonen i prosjektet er summen av et modifisert fortøyningsystem, integrert ferskvannslense og overvåkings- og styringssystemer som gir et produksjonsmiljø for hele lokaliteten/anlegget, som etterligner et ferskvannspåvirket fjordmiljø». Nyhetselementet i dette konseptet er i hovedsak ferskvannslensen som skal være en hybrid av en klassisk oljelense og en merd. En klassisk oljelense består i hovedsak av et oppdriftslegeme (fribord) formet som en pølse som står for oppdriften av systemet og danner en barriere over vann. I tillegg kommer de ofte med et impermeabelt skjørt laget av et tett materialet som stikker ned under overflaten, bunnstreck og ballastering. Søker opplyser om at teknologien fra oljelensen utviklet av samarbeidspartner NOFI vil danne grunnprinsippene for å samle og holde ferskvann på lokalitetsnivå. De nye elementene i ferskvannslensen som skal utvikles vil være forankringssystemer, adkomstporter, fribord i semi-stive PE materialer og ballasteringsprinsipper.

Av søknaden fremgår det at «(s)tyrken i skjørtet sammen med styrken i PE-fribordets flyterør vil alene kunne håndtere dimensjonerende miljølaster inklusive krav i NS9415». Denne påstanden er imidlertid ikke dokumentert fra søkers side. Det er ikke beskrevet hvilke dimensjonerende krefter anlegget skal tåle. Og det er ikke gjort noen form for beregninger på lensen. Søker skriver at «det gjennomføres dynamiske styrkeberegningsanalyser for fortøyningssystemet i sin helhet jamfør krav i NS 9415 og alle komponentene produktsertifiseres.» Ettersom søker ikke har underbygget dette med noen form for analyser eller forsøk, kan ikke Fiskeridirektoratet se at det er godt gjort at løsningen vil innebære noen forbedring fra konvensjonell teknologi.

---

¹ Retningslinjer for behandling av søknader om utviklingstillatelse til oppdrett av laks, ørret og regnbueørret, Nærings- og fiskeridepartementet

Søker presiserer at deres konsept baseres på forebygging fremfor behandling. Bruk av ferskvann for å avluse fisk er velkjent i industrien og i utstrakt bruk. Det brukes i hovedsak brønnbåt til dette, men ferskvannsløkk har også vært testet ut. Eksempelvis har det vært brukt presenning rundt oppdrettsmerd der det tilsettes ferskvann for å danne et ferskvannsløkk (OxyVision). Søker nevner også at det er flere andre konsepter som bruker ferskvann i behandlingsenheter mot lakselus enten inne i merden eller utenfor. Prosjektet Evig Regn i regi av Nova Sea oppgis som et eksempel². Her senkes saliniteten i de øverste meterne for å forebygge lusepåslag ved å tilsette ferskvann i merdene. Ferskvannet produseres her i et avsaltingsanlegg.

Bruk av luseskjørt er også velkjent i bransjen. Hovedforskjellen på søkers konsept og utprøvde konsept er at søker skal ha et ferskvannsløkk over en hel lokalitet i stedet for på merdnivå. Søker opplyser at det tar 48 dager å fylle hele lokaliteten med så mye ferskvann de trenger for å danne et 2 meter dypt ferskvannsløkk. Søker skriver også at *«(v)ed vedvarende sterk strømeksposering kan ferskvannsløkket bli sterkt redusert eller forsvinne helt»*. Dette vil føre til at det vil ta ytterligere 48 dager å bygge opp et nytt ferskvannsløkk. Sammenlignet med ferskvannsløkk på merdnivå kreves det betydelig større vannmengder å bygge opp et ferskvannsløkk på lokalitetsnivå, selv om prinsippet er det samme.

I tillegg vil Fiskeridirektoratet påpeke at Norwegian Weather Protection AS (nwp) har laget en oljelense som også er en slags hybrid mellom oljelense og merd, som er montert og utprøvd på Mongstad. Denne lensen er bestått av flyter med gangbro og en dukmembran og har en del likhetstrekk med søkers ferskvannsløkk.³ Fiskeridirektoratet kan ikke se at konseptet med ferskvannsløkk på lokalitetsnivå utgjør noen forbedringer sammenlignet med ferskvannsløkk på merdnivå.

I første produksjonssyklus skal det anvendes en tradisjonell oljelense rundt anlegget grunnet at det eksisterer erfaringer med det og at det er overveiende sannsynlig at den vil fungere i testøyemed. Søker skriver at *«(e)n ferskvannsløkk som over tid skal utsettes for kreftene på en typisk lokalitet for laks i Nord-Troms, bør bygges av andre materialer enn duk. Beregninger, samt den lange erfaringen som foreligger fra næringen mht. PE-rør som oppdriftslegeme, ligger til grunn for valg av PE-rør som løsning for den endelige ferskvannsløkken»*. Fiskeridirektoratet kan ikke se hvorfor søker skal bruke en tradisjonell oljelense i første fase når søker vurderer den tradisjonelle oljelensen til å ikke holde mål over tid ved de *«typisk kreftene»* den skal utsettes for. Bruk av tradisjonell oljelense innebærer heller ikke utvikling av ny teknologi. Fiskeridirektoratet kan heller ikke se at søker har begrunnet hvorfor de anser en dybde på 2 meter som tilstrekkelig for å danne et ferskvannsløkk som skal fungere i tråd med forutsetningene om å redusere lusepresset.

---

² <https://ilaks.no/lovundoppdretter-tenker-nytt/>

³ <http://www.nwp.as/produkter/oljevern-og-miljo>

Søker skriver at anlegget skal fortøyes med et fortøyningsssystem som er betydelig likt et konvensjonelt velprøvd rammefortøyningsystem, men modifisert for geometriske- samt styrkemessige tilpasninger til ferskvannslensen. I tillegg skal anlegget knyttes opp mot en føringsflåte som blir liggende på eget fortøyningsystem.

Teknologi for inntak i elv, rørledninger i sjø og interndistribusjon i oppdrettsanlegget er som søker selv skriver også velkjent.

Fiskeridirektoratet vurderer ikke konseptet til å innebærer noe teknologisk løft. Teknologien er velkjent og det som skal modifiseres anses som lite utfordrende rent teknisk. Videre bygger konseptet på samme prinsipper som allerede er testet ut. Fiskeridirektoratet vurderer ikke det omsøkte prosjektet til å ha tilstrekkelig nyhetselement til å oppfylle vilkåret om «*betydelig innovasjon*», jf. laksetildelingsforskriften § 23b.

Betydelige investeringer

Selv om Fiskeridirektoratet har kommet til at vilkåret om betydelig innovasjon ikke er oppfylt, velger vi likevel også å foreta en vurdering av hvorvidt prosjektet innebærer betydelige investeringer etter laksetildelingsforskriften § 23b.

Det fremgår videre av retningslinjene fastsatt av Nærings- og fiskeridepartementet at «*(d)ette er videre en begrenset ordning som kun omfatter de store prosjektene som næringen selv ikke vil ta risikoen ved å realisere uten at staten bidrar ved tildeling av utviklingskonsesjoner*».

Arnøy Laks AS har søkt om fire utviklingstillatelser á 780 tonn over 6 år. Av søknaden fremkommer det ikke noen god oversikt over investeringskostnadene i prosjektet. Det eneste som er nevnt om dette er under søknadens punkt 12: «*Utviklingsprosjektet med investeringer i utstyr og biomasse vil i direkte kostnader beløpe seg til 56,5 mill. kr. å gjennomføre. Av dette vil prosjektkostnadene knyttet til utviklingsprosjektet beløpe seg til 34,5 mill. kr.*».

Det fremgår ikke av søknaden hvor mye fisk som er tenkt satt ut i forsøket. Differansen mellom total investeringskostnad på 56,5 millioner kroner og prosjektkostnadene på 34,5 millioner kroner er 22 millioner kroner. Kostnader til biomasse regnes ikke som en del av utviklingskostnadene, og skal derfor ikke medregnes i investeringskostnadene. Differansen på 22 millioner kroner kan stemme som forventet kostnad ved kjøp av biomasse. Gjennomsnittlig salgspris på smolt var i 2017 på kr 11,98 pr. stk. (foreløpige tall). Det gir et utsett på 1,8 millioner smolt.

På bakgrunn av overnevnte forhold legger vi til grunn at de totale investeringskostnader ved prosjektet er på 34,5 millioner kroner. Det er ikke nærmere spesifisert i søknaden hvilke kostnader som inngår i dette tallet.

Nærings- og fiskeridepartementet uttaler i sin klageavgjørelse overfor Marine Harvest Norway AS den 16. juli 2018⁴ at «(d)a det ble avholdt auksjon av kapasitetsvekst i lakseoppdrett i juni i år var gjennomsnittsprisen vel 195 000 kr per tonn. Man kan derfor legge til grunn en markedsverdi på minimum 152 mill. kroner for en tillatelse på 780 tonn. Rabatten for en tillatelse utgjør dermed minimum 142 mill. kroner».

I følge statistikkundersøkelsen var samlet investeringer i sjøanlegg på kr 1 014 millioner kroner for selskapene med matfiskproduksjon av laks og regnbueørret i 2017 (foreløpige tall). Arnøy Laks AS sin totale investeringskostnad er beregnet til 34,5 millioner kroner, og utgjør dermed 3,4 prosent av de totale investeringer i sjøanlegg i 2017. Dette taler i seg selv for at investeringene i dette prosjektet ikke er betydelige.

Ser vi på investeringskostnad hos andre søkere av utviklingstillatelser finner vi at gjennomsnittlig investeringskostnad pr. omsøkte tillatelse er på 50,3 millioner kroner.

Arnøy Laks AS søker om 4 utviklingstillatelser, og har oppgitt investeringskostnaden til 34,5 millioner kroner. Det gir en gjennomsnittlig investeringskostnad pr. tillatelse på 8,6 millioner kroner. Investeringskostnaden pr. tillatelse i dette prosjektet er med andre ord betydelig lavere enn gjennomsnittlig investeringskostnad pr. utviklingstillatelse hos andre søkere.

Dersom prosjektet hadde blitt tildelt fire utviklingstillatelser ville markedsverdien av disse tillatelsene være minimum 608 millioner kroner ved konvertering. Fratrasket vederlaget ville verdien av tillatelsene vært 568 millioner kroner. Utviklingstillatelsene ville utgjort en betydelig verdi og eliminert all risiko ved prosjektet.

Fiskeridirektoratet vurderer det slik at prosjektet ikke innebærer betydelige investeringer etter laksetildelingsforskriften § 23b.

Fiskeridirektoratets vedtak

Fiskeridirektoratet har kommet til at det omsøkte prosjektet ikke oppfyller vilkårene om «betydelig innovasjon» eller «betydelige investeringer», jf. laksetildelingsforskriften §23b. Direktoratet avslår etter dette søknaden fra Arnøy Laks AS om fire utviklingstillatelser.

Klagerett

Vedtaket kan påklages, jf. forvaltningsloven § 28. Se vedlagt skjema. Direktoratet gjør oppmerksom på at for vedtak som blir offentlig kunngjort vurderes vedtaket som mottatt på kunngjøringsdatoen. Klagefristen på tre uker løper derfor fra dette tidspunkt, jf. forvaltningsloven § 29 første ledd.

---

⁴ Departementets saksnr 17/6347

Med hilsen

Else Marie S. Djupevåg
fung. direktør

Karianne E. Thorbjørnsen
fung. seksjonssjef

Brevet er godkjent elektronisk og sendes uten håndskreven underskrift

Mottakerliste:

Arnøy Laks AS 9194 LAUKSLETTA

Kopi til:

Nærings- og fiskeridepartementet Postboks 8090 Dep 0032 OSLO

Vedlegg

Arnøy Laks AS - klageskjema